

Brīvība un Daudzība

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRŪSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 24 (2662)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 24. februārī

Maksā
2 kap.

Ceha meistars — ražošanas komandieris

Mūsu rajonu rūpniecības uzņēmumu kolektīvi dod cienīgu ieguldījumu republikas un visas mūsu zemes tautas saimniecības lielo plānu īstenošanā. Popularitāti iemantojusi Līvānu biomicīna un stikla izstrādājumu ražotāju produkcija. Ar daudziem mūsu zemes ekonomiskajiem rajoniem saistījusies Jēkabpils konservu rūpnīca. Visā republikā pazīstami Krustpils cukura ražotāji, Jēkabpils MRS kolektīva izstrādājumi. Bez Krustpils ķieģeļu rūpniecības ražotājiem drenu caurulēm grūti īstenot dzīve lielos celtniecības plānus, Līvānu un Driksnas kūdras uzņēmumi dod produkciju rūpniecībai, celtniecībai, lauksaimniecībai.

Arvien lielāki, komplicētāki uzdevumi jāveic uzņēmumiem: jāgatavo jauni izstrādājumu veidi, atbrīvo augstākā kvalitātē jāizlaiž produkcija. Sajos apstākļos ļoti pieaug ražošanas organizatoru, cehu meistaru loma un atbildība.

Lai cik augstāzīģa tehnika, darbgaldi nodoti strādnieku rokās, ar to vien vēl neizšķiras ražošanas liktenis. Katrā cehā, cīsmā, darba vietā jāprot racionāli izmantot mašīnas, pareizi organizēt iekārtas un cilvēku darbu. Par istu ražošanas komandieri kļuvis Jēkabpils MRS Biržu mežniecības meža meistars Gunārs Bukis. Kopš 1959. gada šis ražošanas iecirknis mēnesi no mēneša, ceturksni no ceturksņa izpilda plānotos uzdevumus. Ritmisks darbs, pārdomāta organizācija, pareiza pieeja cilvēkiem, lūk, kur slēpjas biedra Buķa panākumu atslēga. Meistars panācis, ka viss kolektīvs pareizi izprot nospraustos uzdevumus, radoši ar lielu enerģiju īsteno tos. Iecirknis republikāniskajā sacensībā ierindojās trešajā vietā. Šī paša uzņēmuma Viesītes meža materiālu krautuve ilgāku laiku bija viens no nedaudzajiem ražošanas iecirkņiem, kas kavēja saliedētājam MRS kolektīvam gūt vēl lielākus panākumus. Uz atpakaļkrāso krautuvē devās komjaunietis Imants Kārklīns. Izmaiņas drīz vien bija acīm redzamas. Strauji uzlabojās darba disciplīna, krautuve sāka izpildīt ražošanas uzdevumus. Tagad par Viesītes krautuvē jau jārūnā kā par ražošanas iecirkni, uz kura kolektīvu var pajauties. Šie piemēri rāda, cik daudz var paveikt prasīgās ražošanas organizators. Tātad ļoti svarīgi saliedēt kolektīvu, izraisīt tā radošās spējas, audzināt ikvienu strādnieku augstas pienākuma apziņas garā.

Līvānu kūdras fabrikas maiņas meistars Gregors Ancāns ražošanas kāpināšanas iespējas meklē arī racionalizatoru kustības izvērsē. Viņa vadībā uzņēmuma izgudrotāji un novatori ievērojami uzlabojuši darbgaldus, iekārtu, izgatavojuši palīgierīces, kas ceļ darba ražīgumu, pasarga strādniekus no negadījumiem. Arī paša meistara personīgajā kontā ne viens viens racionalizācijas priekšlikums. Biedrs Ancāns šādu radošu pieeju darbam cenšas ieaudzināt katrā darba darītājā.

Ilgu laiku Krustpils rūpniecības kombināta krāsns podiņu cehs sagādāja daudz rūpju kombināta vadībai. Augsts brāķa procents, ražošanas uzdevumu neizpilde te bija parasta lieta. Ists apvērsums cehā notika pēc meistara Jāzepa

Kolosovska ierašanās. Viņš daudz eksperimentēja pats, iesaistīja šajā darbā labākos strādniekus. Beidzot par produkcijas kvalitāti ciniņās viss kolektīvs. Tagad krāsns podiņu ražotāji sekmīgi pilda uzdevumus, izlaiž augstvērtīgu produkciju.

— Kur šuvāt šo skaisto tērpu?

— Līvānu modes ateljē.

— Teicams darbs! Var redzēt, ka Līvānu meistari savu arodu prot.

Šis uzslavas var dzirdēt Krustpili, tuvākajā un tālākajā Līvānu apkārtnē. Līvānu drēbniekus iecienījuši arī daudzi Jēkabpils rajona iedzīvotāji. Līvānos tiešām prasīgi meistari. Šī kolektīva izveidošanā ne mazs nopelns brigadierai G. Krūmiņai. Savu amata meistarību brigadiere nodod mācekļiem, pilsētas vidusskolu audzēkņiem, kur viņa vada nākošo šuvēju ražošanas apmācību, ir šūšanas kursu pasniedzēja pilsētā.

Tomēr mūsu uzņēmumos, diemžēl, ir arī atpalikuši cehi, maiņas, brigādes. Jēkabpils rūpniecības kombināta vilnas vērtuve vairākos svarīgos rādītājos neizpildīja ražošanas uzdevumu. Arī šā gada pirmais mēnesis te bijis tikpat neveiksmīgs. Neveiksmju iemesli te vairāki, tomēr viens no svarīgākajiem tas, ka šeit jau ilgāku laiku gav ista ražošanas organizatora. Daudz pārmetumu vēl jādzird par Krustpils ķieģeļu rūpniecības produkcijas kvalitāti. Daudzējādā ziņā šajās neveiksmēs vainojami tieši ražošanas komandieri — meistari, brigadiieri, darbu vadītāji.

Uzņēmumu partijas, komjaunatnes un arodorganizāciju svarīgs uzdevums visnotaļ celt tiešo ražošanas komandieru lomu un atbildību plānoto uzdevumu un saistību izpildē. Katram zināms, ka darba ražīgums, produkcijas kvalitāte un cīti svarīgi ražošanas rādītāji izšķiras cehos, darbnīcās, pie darbgaldiem. Neviens cits kā meistari, brigadiieri nevar tik konkrēti un diendienā vadīt un virzīt visa kolektīva cīņu par jauniem panākumiem. Tāpēc arī par viņu politisko izaugsmi un kvalifikācijas celšanu diendienā jā rūpējas.

Labāko uzņēmumu, cehu pieredze rāda, ka jebkuros apstākļos viena no svarīgākajām svīrām vispārējā darba ražīguma kāpināšanā ir tiešo ražošanas vadītāju rokas. Tur, kur meistari un brigadiieri atbilst šim prasībām, sekmes neizpaliek.

Sanāksme veltīta Padomju Armijas 44. gadadienai

Trešdienas vakarā pulkiem vien darbaļaužu pārstāvji devās uz Jēkabpils rajona kultūras namu. Skaisti dekorētajā zālē lozungi par Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes svētku dienu, uz skatuves skaitlīs 44.

Tribīnē kāpj uzņēmumu un organizāciju pārstāvji. Lūk, Jēkabpils MRS komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs b. Zvirbulis

visa kolektīva vārdā apsveic klātesošos ar lielo svētku dienu. «Mēs visus spēkus ieguldām miera un jauniecelsmes darbā, bet, ja gadījumā ienaidnieks izraisītu jaunu karu, nekavējoties nemsim rokas ieroci, lai satriektu bezprašus,» teica runātājs.

Rūp kombināta strādnieks b. Ivanovs runāja par savu biedru pūlēm, kuri cenšas dot

iedzīvotājiem vairāk rūpniecības preču. Viņa kolektīvs janvāra ražošanas plānu izpildījis apmēram par 104% un turpina cēnīgi strādāt arī šajā mēnesī.

Visu runātāju vārdos izskanēja doma — Padomju Bruņotie Spēki droši sargā mūsu darbu un mieru.

Pēc svinīgās daļas sekoja plašs koncerts. V. Skuja

18. martā — PSRS Augstākās Padomes
vēlēšanu dienā — balsosim par komunistu un
bezpartejisko bloka kandidātiem!

— IZAUGSME —

Saule cepināja nežēlīgi. Smacīgajā autobusā bija grūti elpot. Beidzot konduktore paziņoja: kolhozs «Zemgale». Kopā ar citiem pasažieriem izkāpa arī Helēna. Viņa pameta skatu uz sagaidītāju pulciņu, taču tēvu tur neredzēja.

Lilija Brangāle — pie vēlētajiem

Pļaviņu kultūras namā kuplā skaitā sapulējušies pilsētas darbaļaužu pārstāvji. Viņi te ieradusies uz tikšanās ar deputāta kandidāti PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanām 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabala Jēkabpils rajona kolhoza «Draudzība» slaucēju Liliju Brangāli.

Vienkārši, bet ar gaumi uzposta skatuve. Uz apgaismota fona skatuves dziļumā zeltains uzraksts «Deputātu kandidāti — tautas lepnums». Prezidija galdu rotā kalnu ziedi. Pie galda leņem vietas deputāta kandidāte L. Brangāle, viņas uzticības personas.

Isu uzrunu vēlētajiem saka partijas Krustpils RK propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja V. Raspopova. Vārdus dod deputāta kandidātei. Lilija Brangāle pastāsta par lauksaimniecības arteļa «Draudzība» kolektīva un savu darbu. Viņa sirsnīgi pateicas par lielo godu un uzticību, ko vienkāršai lauku sievietei dāvājuši vēlētajiem un apsola godam pildīt deputātes pienākumus.

Viens pēc otra tribīnē kāpj sapulces dalībnieki. Gostīņu septiņgadīgās skolas skolotājs b. Daukste salīdzina divas demokrātijas — sociālisma un kapitālisma.

Tikai sociālisma zemes parlamentā ir vieta istajiem darbaļaužu pārstāvjiem, labākajiem darba darītājiem. Par to spilgti liecina vienkāršās padomju sievietes Lilijas Brangāles izvirzīšana par deputāta kandidāti.

— Labi, ka nenāca arī — septītais gadu desmits nav joka lieta, — ar maigumu nodomāja meitene un jau taisījās iet prom, kad pēkšņi izdzirda:

— Sveiks, ilgi neredzētā!

Spēji pagriezusies, viņa ieraudzīja kolhoza agronomu Arnoldu Liepu, kas smaididams nāca pretī.

— Tieši tu man biji vajadzīga. Ar tehnikumu viss kārtībā? Diploms kabatā?

Helēna tikai piekritoši māja ar galvu. Viņa gribeja teikt, ka priekšā ir nu vesels mēnesis brīva laika un varēs tā pa istam atpūsties, bet agronoma vārdu straume neļāva kaut ko bilst pretim.

— Tad jau brīnišķīgi. Sakrājies vesels lērums darba. Vārdus sakot, galva tev skaidra, gudrību tehnikumā esi smēlusies pa pilnam. Tātad pirmdien?

— Labi, — tik strauji uzbrukumu neizturējusi, meitene piekrita, pašai negribot.

Un pirmdien pie papīru apkrautā galda Helēnai sākās tā «lielā, istā dzīve», par kuru izlaiduma vakarā tik skaisti runāja pasniedzēji, kas visos sīkumos bija apspriesta meiteņu kopmītnē, par kuru viņa bija sapņojusi vēl pirms dažām dienām. Tad šī dzīve likās kā liels, skaists dārzs, kur strādā jauki, čakli cilvēki, kas viņu saprot no pusvārda.

Istenībā kantorī bija tikai daudz papīru, garlaicīgas skaitļu rindas. Tas nomāca jaunieti. Un kā gan ne — dārza vietā papīru jūra. Taču uzticētos pienākumus Helēna izpildīja kārtīgi, lai cik tie nepatīkami būtu. To viņa iemācījās Višķu lauksaimniecības tehnikumā, to viņa mācīja cītiem, būdama tehnikuma komjauniešu sekretāre un arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja. Un tomēr...

...Darba diena bija beigusies. Draudzenes aicināja braukt līdz uz lūkstī, kur viesojās muzikālā komēdija. Helēna aizbildinājās ar steidzamu darbu un palika kantorī. Viņa izklaidīgi zīmēja mājiņas, bet tām blakus ābedārzus. Domas bija tālu. Nāca atmiņā bērības ainas. Ģimene liela, zemes maz un tā pati slikta. Karš. Nabadzība. Ganu gaitas. Zeme prasīja sūrus sviedrus, bet pretī deva gauzām maz. Kas zina, kā viņas dzīve būtu veidojusies turpmāk, ja ne stāsts par Mičurīnu. Tas, liekas, bija sestajā vai septītajā klasē. Jā, viņam pieder mūsu cilvēkam par devīzi kļuvušie vārdi: «Mēs nelūdzam dāvanas no dabas. Ņemt tās no viņas — mūsu pienākums!» (Turpinājums 2. lpp.)

— Mūsu tikšanās ar deputāta kandidāti ir isti svētki, — savijnota saka bibliotekāre b. Ose. Mēs lepojāmies ar to, ka mūsu pārstāve būs PSRS Augstākajā Padomē, kur leņ par mieru un jauncelsmi.

Runātāja aicina vēlētajus 18. martā PSRS Augstākās Padomes vēlēšanās vienprātīgi nodot savas balsis par Liliju Brangāli.

Demobilizētais pulkvedis b. Kosarevs runā par lielajiem pienākumiem, ko vēlētajiem uztic savai deputāta kandidātei.

— Mūsu deputātiem jāstājas sacensības organizatoru priekšgalā par jauniem sasniegumiem lauksaimniecības nozaru attīstīšanā abos rajonos.

Personālā pensionāre komuniste b. Brasliņa runā par to, kādam jābūt deputātam — tautas kalpam. Viņa pasvītro, ka vēlētajiem jāgaida no savas deputātes lielu atsaucību, iekļūtību, enerģisku rīcību lielās un mazās lietās.

Visi runātāji aicina vēlētajus nodot savas balsis par Liliju Brangāli. Satikšanās noslēgumā Pļaviņu kultūras nama un kolhoza «Selga» pašdarbnieki sniedza koncertu. V. Aboliņš

— IZ A U G S M E —

(Turpinājums no 1. lpp.)

Kopš šī brīža Helēnas Somas tālākais dzīves ceļš bija skaidrs. Atņemt zemei tās bagātības, kļūt par tās saimnieku, bet nevis vergot tai — lūk, ko viņa gribēja. Bet ko sasniedza? Jau pusgadu rakņājas pa papīriem, rēķina, noņem ar cipariem. Tas, protams, arī nepieciešams, bet viņai jābūt cīnītāju pirmajās rindās kaujā ar dabu, citādi — vai bija vērts sapņot visus šos mācību gadus? Varbūt braukt meklēt citu darbu? Atstāt dzimto kolhozu? Nē, tikai ne to!

Pagāja dažas dienas. Tad nāca negaidītais. Viņu izsauca pie sevis priekšsēdētājs un teica:

— Nu tu esi diezgan iepazīsies ar kolhoza dzīvi. Cilvēkus zini no bērnības. Sūtīsim tevi uz trešo brigādi par brigadieru. Ar mieru? Tu esi komjauniete, un mēs ceram, ka tiks galā ar brigadieres pienākumiem.

Helēna nezināja, cik vētrains šoreiz bija valdes sēde. Labi, ja puse no klātesošajiem cerēja, ka teica priekšsēdētājs, ka Helēna tiks galā ar jauniešu pienākumiem. Pārējie bija pilnīgi pretējās domās. Viņu galvenais arguments bija šāds:

— Pēdējos gados trešajā brigādē mainījušies trīs brigadieru. Visi vīri kā ozoli, un neviens nav varējis pārvarēt zināmu kūtrumu, kura cēlonis tā ir palika nenoskaidrots. Jūs gribat, lai šis skuķis paveic neiespējamo. Brīnumi nenotiek. Viņa pēc nedēļas aizbēgs...

Un Helēnai klājās grūti. Viņai bija kauns no sava nespēka. Pat puse brigādes ļaunu neizgāja darbā. Viņa mēģināja pierunāt, pat pazemīgi lūdza kolhozniekus, lai iet strādāt. Nekas nelīdzēja. Mājās pārņākusi, stundām ilgi raudāja. Mocīja nevarības apziņa. Visi viņa redzēja tikai kaimiņu meiteni, bet ne brigadieru, ražošanas komandieri.

— Neko es nevaru, neko nespēju, acīm redzot, mana istā vieta ir rakņāties papīros, bet nevis vadīt cilvēkus, — galvā nepārtraukti dunēja. Bet kaut kur zem apziņas cita balss, kas tik ļoti atgādināja priekšsēdētāja runas veidu, teica: «Tu esi komjauniete, un mēs ceram...»

— Galvenais — nenokar galvu, vairāk drosmes. Parādi ļaudīm, ka skuķis arī var komandēt un ne sliktāk par vīriem, — pēc ilgas sarunas noteica priekšsēdētājs.

Pēc šīs sarunas ap sirdi kļuva vieglāk, dzima ticība saviem spēkiem. Kolhoznieki, protams, neizmānīja tūlīt savu izturēšanos pret jauno brigadieru, toties Helēna tagad centās vērīgāk ieskatīties katrā cilvēkā, atrast vajadzīgo pieeju.

Kādā dienā jaunā brigadiere deva norīkojumu Jāzepam Kaminskim vest uz lauka kūtsmēslus. Šis vīrs vienkārši pasūtīja Helēnu pie velna un paziņoja, ka viņš labāk zinot, kas šim jādara. Jaunietei asaras saskrēja acīs no apvainojuma, taču viņa savaldījās un mierīgi noteica:

— Ja jau zini, tad labi. Tikai neaizmirsti: kolhoznieka tiesības ir tikai tam, kas pilda kolhoznieka pienākumus.

Septiņgades talcinieku devums

Aizvadītais 1961. gads bija svarīgiem notikumiem bagāts: PSKP XXII kongress, padomju kosmonautu lidojumi kosmosā, nedēļas uzvaras septiņgades plānu īstenošanā.

Savu ieguldījumu lielo panākumu purā devusi arī skolu jaunatne. Čakls darbs vasarā kolhozu un padomju saimniecību druvās, piedalīšanās ražas novākšanas talkās — tas ir krietns ieguldījums lielo uzdevumu īstenošanā, pionieru divgades saistību realizēšanā.

1961. gadā komjauniešu, pionieru un skolēnu spēkiem Jēkabpils rajonā izaudzēti 2857 truši, 6570 mājpūtņi, pionieri vien apkopuši 1900. Apkopti 183 teļi, 277,3 ha kukurūzas, 15,3 ha lopbarības pupu, iestādīti 3923 augļu koki, izveidoti 14 augļu dārzi. Skolēni rūpējās, lai skolas, kolhozu centru, ciemu ēku apkārtnē būtu daļa. Sabiedrisko ēku apkārtnē viņi iestādījuši 51909 dekoratīvos krūmus, 16 km garumā apstādījuši ceļmalas. Skolu komjaunieši daudz darijuši, lai palīdzētu kolhoziem apgūt jaunās zemes, atbrīvojot aizaugušās platības no krūmiem un akmeņiem.

Skolēni čakli vāca metāllūžņus, makulatūru un pelnus, sabiedriskā kārtā izplatīja grāmatas, apgādājot ledzīvotājus ar jaunāko literatūru. Lūžņu vākšanā sevišķi čakli strādājuši Seces septiņgadīgās skolas skolēni. Viņi savākuši 22,6 t lūžņu. Nedaudz vairāk — 23,3 t savācīs Neretas vidusskolas kolektīvs. Uzciņģi strādājuši arī Daudzses un Zalves astoņgadīgo, Talsiņu un Salas septiņgadīgo un Jēkabpils I vidusskolas kolektīvi. Mazie daudziesi 1961. gadā izplatījuši gandrīz 3.000 grāmatas. Aiz šiem pieticīgajiem skatījumiem nevar nesaredzēt daudzo čaklo zēnu un meiteņu pūlīnus, trauksmainu rīcēšanos izdarīt, cik iespējams,

Attēla: Daudzses astoņgadīgās skolas pionieri Daina Kapele un Kārlis Lauka pie skolas pionieru vienības divgades saistību plakšnes spriež par to, kas jāveic, lai vārdu godam turētu.

D. Sliksāna foto

vairāk sava kolektīva labā. Līdz pionieru divgades otrā gada noslēgumam palicis neilgs laiks. Mazie septiņgades talcinieki skolu 1962. gada saistības paredzējuši veikt daudz pasākumu, lai palīdzētu īstenot komunisma celtniecības programmu un godam sagādātu savus svētkus — V. I. Leņina pionieru organizācijas 40. gadadienu. Skolu kolektīvi uzņēmusies šefību par 200 ha kukurūzas, 26 ha lopbarības pupu izaudzēšanu, turpinās izdaiļot sabiedrisko ēku apkārtni, audzēs dekoratīvos kokus un krū-

mus, puķu dēstus, vāks čiekurus, palīdzēs kolhoziem apgūt aizlaistās zemes. Pionieri un skolēni sabiedriskā kārtā izplatīs vismaz 7000 grāmatu. Tātad vajadzēs krietni pastrādāt, padomāt, kā labāk izpildīt uzticētos pienākumus. Pionieri un skolēni! Pieliksim visus spēkus un enerģiju, lai palīdzētu realizēt dzīvē tos lielos uzdevumus, ko uzliek partijas XXII kongress!

A. Vilcāne,
komjaunatnes Jēkabpils RK
instruktore

PARUNĀSIM PAR AUDZINĀŠANAS TĒMĀM

Par bērnu audzināšanu ģimenē, skolā un sabiedrībā mūsu lasītāji ir jau runājuši. Tajā pašā laikā laikam neviens neuzņemsies apstrīdēt, ka ne mazums problēmu, kas saistītas ar šo tematu, nav vēl pārrunātas.

Jauniešu audzināšana par aktīviem komunisma cēlājiem tieši tagad, pēc PSKP XXII kongresa, guva jaunu skanējumu. Nevaram bez savijojuma lasīt kaut vai Jēkabpils pirmās vidusskolas abiturientu vēstules par saviem nākotnes nodomiem. Tas, bez šaubām, ir pozitīvas audzināšanas rezultāts, par ko jāpateicas skolotājiem, bērnu vecākiem, bet cik gan nav tādu cildenu piemēru, kas spītīgi raksturo jauno, kas ienācis pedagogu un bērnu vecāku kopējā darbā. Ir vēl arī ne mazums trūkumu. Tādēļ arī Krustpils un Jēkabpils starprajonu skolotāju nama padome kopā ar avīzes «Brīvā Daugava» redakciju aicina visus lasītājus piedalīties pārrunā par audzināšanas jautājumiem, jo sevišķi par skolas un bērnu vecāku sadarbību audzināšanā.

Par jauno cilvēku atbild skola, ģimene, sabiedrība

Mūsu ļaunu dzīves pamatlūkums — PSKP Programmā noteiktais padomju cilvēku morāles kodekss. Jaunu ierosmi un arī lielus uzdevumus tas izvirzījis jaunās paaudzes audzinātājiem — skolotājiem. Viņu rokām uzticēts visdārgākais — rītdienas cilvēki. Tādēļ katram audzināšanas pasākumam jānostiprina mūsu skolēnos tādas rakstura iezīmes kā kolektīvisms, augsts apzinīgums. Sevišķi svarīgi ir ieaudzināt skolēnos cieņu pret darbu un tā darītājiem.

Tas viss prasīja pašos pamatos pārkārtot skolas darbu. Tajā ieviesta pašapkalpošanās, skolēni laikus un pamatīgi iepazīstas ar ražošanu, palīdz šefības kolhoziem, kā arī pilsētas labiekārtošanā, tiekas ar darbu pirmrindniekiem, Lielā Tēvijā kara dalībniekiem, vecajiem komunistiem.

Lieli iespaidu uz mūsu audzēkņiem atstāja sapulces uzņēmumos, kur strādā viņu vecāki. Šajās sapulcēs skolotāji nolasijuši referātus par tēmu «Jaunās paaudzes audzināšana un sabiedrības loma tajā». Tādas sapulces paredzēts organizēt arī turpmāk.

Pie skolas noorganizēts lektorijis vecākiem, kurā jau nolasītas vairākas lekcijas gan par bērnu audzināšanu darbam, gan par viņu garīgo pasauli, gan par savstarpēju cieņu ģimenē.

Diemžēl, lektoriju galvenokārt apmeklē tie vecāki, kuriem bērnu audzināšanā nav kļūdu. Kādēļ gan to nedara mūsu skolēnu A. Salajeva, O. Jekaroševa, R. Bogdanovas, A. Zaiceva, V. Mišova, K. Rastopirčina un citu vecāki? Vai tad viņi nevēlas iemācīties pareizi au-

dzināt savus bērnus, lai tiem būtu labas sekmes, teicama uzvedība uz ielas, skolā un mājās, kļūtu kārtīgi un strādīgi. Visai sabiedrībai šiem vecākiem jāuzstāda lielākas prasības. To prasa PSKP jaunā Programma, jo jaunās paaudzes audzināšanai jākļūst par katras partijas pirmorganizācijas, visas padomju sabiedrības lietu.

Daži vecāki iebilst: «Es strādāju, un man nav laika bērnu pieskatīt», vai arī: «Ja bērns nodots skolai, tad tai arī par viņa audzināšanu jārieķšas». Šādi cilvēki grib noņemt no sevis atbildību par bērnu audzināšanu, taču viņi aizmirst, ka šajā ziņā neviens nevar aizstāt vecākus.

Kā rāda pieredze, sekmes bērnu audzināšanā nebūt nav atkarīgas no laika daudzuma, ko vecāki tai veltī. Pat darbā ļoti aizņemti vecāki var būt labs paraugs bērniem, un tādēļ viņu padoms vai aizrādījums nekad nepalik bez ievēribas. To labi izpratuši arī mūsu skolēnu G. Ivanovas, V. Jašinas, V. Brencenas, S. Spaskovas, L. Dombrovskas un daudzu citu vecāki.

Ļoti svarīgi, lai par bērnu audzināšanu ģimenē vienādi atbildīgi būtu gan tēvs, gan māte. Viņu pienākums ir ne tikai sekot bērnu sekmēm un disciplīnai, viņiem jāzina arī, par kādu cilvēku tas aug, kā formējas viņa intereses, raksturs, spējas.

Tikai cieša sadarbība starp skolu un vecākiem var nodrošināt istu komunisma cēlāju paaudzes izveidošanu.

G. Kostins,
Jēkabpils II vidusskolas partijas
pirmorganizācijas sekretārs

Mēs aicinām vecākus sadarboties

«Laikā, kad notiek pāreja uz komunismu, nepieciešams audzināt un sagatavot komunistiski apzinīgus un labi izglītotus cilvēkus, kas spēj darīt gan fizisku, gan garīgu darbu, aktīvi darboies dažādās valsts un sabiedriskās dzīves nozarēs, zinātnē un kultūrā,» teikts PSKP Programmā.

So svarīgo uzdevumu skolu kolektīvi sekmīgi varēs veikt tikai ciešā sadarbībā ar bērnu vecākiem, ar visu sabiedrību.

Mūsu sabiedrība uzliek vecākiem lielu atbildību par bērnu audzināšanu. «Ģimene — tā ir sabiedrības šūniņa, tas ir centrs, kur notiek bērna domu, jūtu, rakstura un apziņas sākotnējā veidošanās,» teica izcilais padomju pedagogs A. Makarenko. Tāpēc arī ir tik svarīgi jau no agras bērnības pareizi ievirzīt bērna audzināšanu ģimenē.

Vairums rajona skolu ciešā sadarbībā ar vecākiem mācību un audzināšanas darbā gūst labus panākumus, organizē kopīgi interesantus pasākumus. Mums ir daudz vecāku, kas bērnu audzināšanai ģimenē pievērs ļoti lielu uzmanību, vienmēr uzklausa skolotāju norādījumus, paši aktīvi piedalās skolas darbā. Lietais vairums vecāku pa-

pildina savas zināšanas, klausoties lekcijas un lasot pedagogisko literatūru. Lai vecāki varētu iegūt sistemātiskas zināšanas par bērnu audzināšanu, šini mācību gadā darbojas tautas universitātes pedagogijas fakultāte Jēkabpilī un filiāle Neretā, pie visām pārējām vidusskolām, septiņgadīgajām un astoņgadīgajām skolām noorganizēti pedagogiskie lektoriji.

Nolūkā popularizēt labāko skolu, vecāku pieredzi jaunās paaudzes audzināšanā, Krustpils un Jēkabpils starprajonu sabiedriskā skolotāju nama pedagogiskās propagandas komisija nolēmusi organizēt mūsu rajona vecāku pieredzes apmaiņas konferenci šā gada 8. aprīlī Jēkabpilī.

Tuvākajās dienās skolu vecāku komitejas saņems metodisku vēstuli par komunistiskās audzināšanas pamatprincipiem, kā arī norādījumus, gatavojoties konferencē.

Uzaicinu rajona skolotājus, audzinātājus, vecāku komitejas un visu sabiedrību aktīvi piedalīties pieredzes apmaiņā par jaunās paaudzes audzināšanu laikrakstā «Brīvā Daugava».

V. Aboliņa,
Jēkabpils TIN inspektore

Sarakstīšanās ar lasītājiem

E. AIZPURIETIM KRUSTPILS CIEMA «BOGDANOS»

Jūs rakstāt, ka kolhozs «Leņina karogs» iekasē no Jums maksu par patērēto elektrisko strāvu 6 kapeikas par kilovatstundu, kamēr valsts tarifs ir 4 kapeikas.

Pārbaudot rakstā minētos faktus, noskaidrots sekojošais. Kolhozs «Leņina karogs» ir Krustpils 30. ATK

ZALVES CIEMA IEDZIVOTĀJU GRUPAI

Ar Jūsu ierosinājumu saskaņot autobusu Nereta—Jēkabpils un Jaunjelgava—Daudzeva—Jaunjelgava—Jēkabpils pienākšanas laiku Daudzevā iepazīstinājām Jēkabpils ATK vadību.

Pagaidām tomēr saskaņot autobusu Nereta—Daudzeva—Seca—Jēkabpils ar autobusu Jaunjelgava—Daudzeva—Jaunjelgava—Jēkabpils nevar, jo pirmais autobuss ved skolniekus no Daudzevas

apakšabonents un maksā par patērēto elektroenerģiju 30. ATK pēc valsts tarifa — 4 kapeikas par kilovatstundu. Kolhozs savukārt iekasē naudu par elektrisko strāvu no mājas īpašnieka Nikolaja Ozola. Nauda iekasēta pēc likmes 4 kapeikas par kilovatstundu.

stacijas uz skolu un no Seces stacijas uz Seces skolu. Mainīt šī autobusa kustības laiku nevar, jo tas saskaņots ar mācību sākumu skolās. Arī otra autobusa atiešanas laiku nevar mainīt, jo tas atbilst Jaunjelgavas pilsētas un Daudzevas ciemata līnijas pasažieru interesēm. Nākotnē, kad autobusu būs vēl vairāk, tiks realizēts šis ierosinājums.

Mums atbild

Sakarā ar šī gada 8. februāra numura vēstuļu apskatā «No redakcijas pasta somas» ievietoto rakstu par to, ka Abeļu atbalsta paraugsaimniecībā regulāri neizmaksā algas, varam paskaidrot sekojošo. Tā kā Padomju saimniecību galvenā pārvalde neiedalīja savlaicīgi darba algu fondu, algu izmaksas aizkavējās. Ceļniecības līdzekļus Padomju saimniecību galvenā pārvalde iedalīja tikai ar 1962. gada pirmo kvartālu, bet, tā kā padomju

saimniecība bija parādā par 1961. gadu uzņēmējiem, tad visus pirmā kvartāla līdzekļus valsts bankas Jēkabpils nodaļa izlētoja 1961. gada parādu dzēšanai. Turpmāk finansēšana kapitālcēlniecībai notiks regulāri. Pirmā kvartāla darba algu fonda finansēšana atklāta. Februāra beigās būs gada finansēšanas plāns pa kvartāliem.

A. Jērāns, Abeļu atbalsta paraugsaimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

Veiksmīgas medības

10. februārī Sēlpils ciema mednieku kolektīvs 11 cilvēku sastāvā ieradās Biržu mežniecībā uz mežcārku medībām. Šeit mežniecības darbinieki mums paziņoja, ka iepriekšējā vakarā aplenkī divi vilki, bet bija jau visai vēls un arī cilvēku bija par maz, lai dotos uzbrukumā plēšotājam. Bija dots rīkojums visiem meža tehniķiem apsekt savas apgaitas, taču nekādu rezultātu vēl nebija.

Tad tehniķiem talkā devās arī braukušie mednieki. Pēc lielāka meža masīva apsekošanas rezultāti bi-

ja šādi: viena grupa bija aplenkusi mežcārukas, bet otra — atklājusi lūša pēdas. Tas ir sevišķi kaitīgs dzīvnieks, jo gadā izcinā ap 60 stirnu un ne mazāk zaķu un citu zvēru.

Lūsi ielenca 71. kvartālā. Krēslai iestājoties, kreisajā pusē atskanēja divi šāveni, ko bija raidījis Biržu mežniecības mežziņa vietnieks b. Pirāgs. Šāveni bija sekmīgi, un zvērs tika nošauts. Medījums svara 29,6 kg.

F. ORLOVS

Jēkabpils rajonā

Tehniskā apskate vairs nav tālu

Aprīlī un maijā mūsu republikā rīkos autotransporta tehnisko apskati. Visi agrākie noteikumi par transporta līdzekļiem paliek spēkā, tikai klāt nāk nedaudz papildinājumu. Tā, piemēram, visām piekabēm uz riteņiem jābūt bromzēm un papildus trosēi, kas saista piekabi ar automašīnu. Visa veida autotransportā jāiekārto strāvas drošinātāji pret radio un televīzijas iekārtu traucējumiem. Ja šie noteikumi netiks ievēroti, tālāk ekspluatēt mašīnas nevarēs. Sos drošinātājus var iegādāties Latvijas Lauku tehnikas apvienības starprajonu bāzēs vai arī rajonu nodaļās.

4. martā Krustpils rajona kultūras namā notiks autosaimniecību un autotransporta līdzekļu vadītāju seminārs par gatavošanas gada tehniskajai pārbaudei.

Saskaņā ar republikas valdības izstrādātajiem noteikumiem personas, kas zaudējušas transporta vadītāju tiesības uz 3 mēnešiem un vairāk, pēc termiņa izbeigšanās tas saņem tikai pēc ekspertīzes, satiksmes noteikumu zināšanu pārbaudes. Bet tos, kuriem atņemtas vadītāju tiesības uz gadu vai vairāk — pēc termiņa izbeigšanās apskata medicīniskā komisija, lai dotu savu slēdzieni par veselību un atļauju mašīnas vadīšanai. Turklāt speciālas

komisijas stingri pārbauda arī vadīšanas iemaņas, satiksmes noteikumus.

Tādus eksāmenus varēs kārtot Krustpils milicijas nodaļā katra mēneša otrajā un ceturtajā sestdienā.

Personiskā transporta īpašniekam, kam atņemtas tiesības par mašīnas lietošanu savtīgos nolūkos vai vadīšanu iereibušā stāvoklī, tieši no viņa personiskās mašīnas vai motocikla noņems valsts numerācijas zīmes uz vadītāja tiesību atņemšanas laiku.

V. Tretjakovs, Krustpils rajona vecākais autoinspektors

Regulāra darba rezultāts

Gatavojoties starprajonu sacensībām, kas notiks 25. februārī Krustpīlī, Saurkā sacentās Jēkabpils labākie svarcēlāji. Vilis Pupelis vieglajā svarā trīscīņā sasniedza 235 kg, bet otro vietu izcīnīja Māris Dambrians arī ar III sporta klases rezultātu — 222,5 kg.

Vidējā svarā Aleksandrs Silio-

novs sasniedza 300 kg. Par teicamu svarcēlāju var izveidoties Valdis Moisejevs, kas, pirmo reizi piedaloties sacensībās, ieguva otro vietu ar 262,5 kg.

Pussmagajā svarā Pēteris Vasiļkova uzrādīja 310 kg, bet smagajā svarā Jānis Ārgulis — 297,5 kg.

Starprajonu sacensībās Krustpīlī bez Krustpils un Jēkabpils rajonu komandām piedalīsies arī pārējie spēcīgākie republikas lauku rajoni — Talsi un Ogre un ārpus konkurences — Daugavpils pilsētas izlase. Spēki ļoti līdzīgi. Katrā ziņā abu kaimiņu rajonu svarcēlājiem jāpieliek visas pūles, lai atkārtoti apliecinātu, ka izcīnītā pirmā un otrā vieta lauku jauno svarcēlāju sacensībās Jēkabpīlī nav nejaušība, bet regulāra darba rezultāts.

A. Janovskis, LBSB «Vārpa» Jēkabpils rajona padomes priekšsēdētājs

Fiziskā kultūra un sports

Pie melnbaltajiem galdiņiem — lauku šahisti

Aizvadītajā svētdienā Lones ciemā pulcējās rajona padomju saimniecību un Lauku tehnikas rajona nodaļas šahistu komandas, lai savstarpējās sportiskās cīņās noskaidrotu uzvarētājus Jēkabpils rajona šā gada pirmo ziemas sporta spēļu sacensībās.

Piecas komandas, kas bija ieradušās uz sacensībām, tika sadalītas divās apakšgrupās, kuru uzvarētāji vēlāk sacentās finālā.

Uz melnbaltajiem galdiņiem drīz vien iedegās interesantas cīņas. Pirmajā apakšgrupā šoreiz vislabāk veicās sacensību rīkotājam — Lones padomju saimniecības komandai (T. Tiltiņš, V. Piļka, L. Šmite), kurai par pretinieku fināla sacensībās izvirzījās Neretas padomju saimniecības fizkultūras kolektīvs (A.

Kalniņš, V. Ozoliņš, A. Ozoliņa).

Abas komandas savā starpā nospēlēja neizšķirti, līdz ar to daļot pirmo un otro vietu. Trešajā vietā negaidīti palika Lauku tehnikas Jēkabpils nodaļas šahisti, kas atstāja aiz sevis Seces padomju saimniecības un Zasas fizkolektīva komandas.

Līdz ar to pēc divu veidu sacensībām ziemas sporta spēļu gaitā Lones fizkolektīvs padomju saimniecību grupā izvirzījies pirmajā vietā.

Rajona kolektīvo saimniecību zonu uzvarētāju finālsacensības šahā notiks svētdien, 25. februārī, kolhozā «Staburags». Spēļu sākums plkst. 11.

U. Spure,

šaha sacensību galvenais tiesnesis

Jauna pārliecinoša Pļaviņu vidusskolnieku uzvara

Krustpils rajona skolu jaunatnes meistarsacīkstēs slēpošanā, kuras notika Pļaviņu apkārtnē, piedalījās 49 dalībnieki no 8 rajona skolām.

Vecākās grupas jaunieši sacentās 10 km distancē. Par rajona skolu jaunatnes čempionu šajā distancē kļuva Pļaviņu 1. vidusskolas slēpotājs J. Pricums, kurš ceļā pavadīja 46 min. 3 sek. Otro vietu izcīnīja P. Gailītis (46 min. 50 sek.), bet trešo — J. Liepiņš (abi no Pļaviņu 1. vidusskolas) — 47 min. 51 sek. Dienas labāko laiku uzrādīja Pļaviņu 1. vidusskolas labākais slēpotājs I. Aperāns (45 min. 47 sek.), kurš startēja ārpus konkurences. Jauniešiem 5 km distancē nepārspēta palika Krustpils 1. vidusskolas slēpotāja S. Kokta. Viņa distanci veica 26 min. 31 sek. Tikai divas sekundes sliktāku laiku uzrādīja E. Aboliņa (Pļaviņu 1. vidusskola). Arī tālākajās vietās ierindojās Pļaviņu 1. vidusskolas slēpotājas R. Logina (27 min. 8 sek.) un M. Štrāle (27 min. 10 sek.).

Zēnu grupā 5 km distancē viens pēc otra no starta aizgāja 22 dalībnieki. Vismazāk laika distancē veikšanai — 22 min. 34 sek. — bija nepieciešams Pļaviņu 1. vidusskolas 7. klases skolniekam II klases slēpotājam J. Pirāgam, kurš pirmo reizi izcīnīja rajona skolu jaunatnes čempiona nosaukumu. Šis pašas skolas 9. klases skolniekam A. Briedim, kurš arī jau 7. klasē ieguva II sporta klasi slēpošanā, šoreiz nācās samierināties ar otro vietu (23 min. 37 sek.). Trešajā vietā ierindojās A. Skalbe (Krustpils 1. vidusskola), kurš distanci veica 25 min. 4 sek.

Meiteņu grupā 18 dalībnieku konkurencē atkal 1. vietu izcīnīja Pļaviņu 1. vidusskolas fizkultūriete E. Aperāne. Viņa ceļā pavadīja 16 min. 17 sek. Otru labāko laiku (16 min. 26 sek.) uzrādīja Sūnu septiņgadīgās skolas slēpotāja G. Kalniņa. Bet 3. vietā ierindojās G. Lācite (Pļaviņu 1. vidusskola) — 16 min. 34 sek.

Komandu vērtējumā katrā grupā atsevišķi tika saskaitīti labākie 2 zēnu un 2 meiteņu laiki. Vecākajā grupā pārliecinošu uzvaru izcīnīja Pļaviņu 1. vidusskolas slēpotāji, atstājot aiz sevis Atašienes un Krustpils 1. vidusskolas (3. vietas ieguva) komandas.

Arī jaunākajā grupā kopvērtējumā 1. vietu izcīnīja Pļaviņu 1. vidusskolas fizkultūrieti. 2. vietā ierindojās Sūnu septiņgadīgās skolas jaunie slēpotāji, bet 3. vietā atkal — Krustpils 1. vidusskolas komanda.

Neraugoties uz ļoti nelabvēlīgiem laika apstākļiem, izpildītas 11 III sporta klases un 18 jaunatnes sporta klases normas.

Sacensību noslēgumā uzvarētājas komandas saņēma LBSB «Vārpa» rajona padomes diplomus, bet individuāli uzvarētāji — rajona TIN un BSB balvas.

J. Parodovskis

Jēkabpils rajona tautas universitātes žurnālistikas fakultātes kārtētajā nodarbībā notiks 28. februārī plkst. 13 Jēkabpils kultūras namā.

Svētdien, 25. februārī, Kūku ciema teritorijā notiks Krustpils rajona I ziemas sporta spēļu sacensības žibulēšanā (blitkošanā). Sākums pulksten 10. Pulcēšanās pie Sūnu septiņgadīgās skolas.

Redaktors E. KOCENS

Jēkabpils 1. vidusskolai vajadzīgs saimniecības daļas vadītājs. Pieņemties pie direktora.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija Jēkabpīlī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилского и Крустпилского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.